

UDTALELSE NR. 03/2010

FRA DET EUROPÆISKE LUFTFARTSSIKKERHEDSAGENTUR

af 28. maj 2010

**om Kommissionens forordning XXX/2010 om gennemførelsesbestemmelser for
certificering og helbreds godkendelse af flyveledere**

I. Generelt

1. Den europæiske luftfarts fortsatte vækst skaber mange udfordringer, navnlig med hensyn til de primære sikkerhedsfaktorer ved flyvepladser og lufttrafikstyring/luftfartstjenester. Derfor skal der iværksættes de nødvendige risikostyringsforanstaltninger for at skabe sikkerhed gennem en harmoniseret helhedstilgang til lovgivningen på tværs af medlemsstaterne.
2. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2008¹ (i det følgende benævnt "grundforordningen"), som ændret ved forordning (EF) nr. 1108/2009², fastlægger en hensigtsmæssig og omfattende ramme for fastsættelsen og gennemførelsen af fælles tekniske krav og administrative procedurer inden for civil luftfart. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/23/EF om et EF-flyveledercertifikat³ er derfor blevet ophævet, uden at dette dog berører de certifikater og godkendelser, der allerede er udstedt til personer og organisationer i henhold til direktivet. Grundforordningen bemyndiger Kommissionen til at udarbejde gennemførelsesbestemmelser for udstedelse af flyveledercertifikater og de dertil knyttede godkendelser, som skal afspejle det aktuelle tekniske niveau, herunder bedste praksis og den videnskabelige og tekniske udvikling, inden for flyvelederruddannelse. Endvidere kræves det i grundforordningen, at gennemførelsesbestemmelser udarbejdes på grundlag af bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/23/EF om et EF-flyveledercertifikat.
3. De nærmere rammer for denne regelfastsættelsesaktivitet er beskrevet i kommissoriet ATM.003⁴ om udvidelse af EASA-systemet til at omfatte regulering af lufttrafikstyring og luftfartstjenester (ATM/ANS) og fastlæggelse af regler for udstedelse af flyveledercertifikater ("Extension of the EASA system to safety regulation of Air Traffic Management (ATM) and Air Navigation Services (ANS) – development of rules on Air Traffic Controller licensing"). Som forklaret nærmere i kapitel II har Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur (i det følgende benævnt "agenturet") i udtalelsen dog ikke fulgt kommissoriet i forhold til indhold og regelfastsættelsesaktivitet. Indholdet i denne udtalelse følger den beslutning, der blev truffet på det 33. møde i Udvalget for Det Fælles Europæiske Luftrum den 3.-4. december 2009, og som blev beskrevet i det brev⁵, som Kommissionen efterfølgende sendte til agenturet, ved at fastlægge, at der skal anvendes en hasteprocedure til hurtig gennemførelse af de eksisterende regler, bl.a. Europa-Parlamentets og rådets direktiv 2006/23/EF om et EF-flyveledercertifikat.
4. Hvad angår ovenstående, omhandler denne udtalelse gennemførelsen af det pågældende direktiv med kun få tekniske tilpasninger. Det skal understreges, at indholdet i denne udtalelse kun er det første skridt i den totrinproces, som beskrives i brevet fra Kommissionen. Fuld gennemførelse af kravene i grundforordningen og fuld opfyldelse af de væsentlige krav i grundforordningens bilag Vb vil ske senere i overensstemmelse med den regelfastsættelsesprocedure, som agenturets bestyrelse har vedtaget. Agenturet bør ændre ovennævnte kommissorium, så det bedre afspejler denne trinvis proces.

---

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2008 af 20. februar 2008 om fælles regler for civil luftfart og om oprettelse af et europæisk luftfartssikkerhedsagentur, og om ophævelse af Rådets direktiv 91/670/EØF, forordning (EF) nr. 1592/2002 og direktiv 2004/36/EF (EUT L 79 af 19.3.2008, s. 1).

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1108/2009 af 21. oktober 2009 om ændring af forordning (EF) nr. 216/2008 for så vidt angår flyvepladser, lufttrafikstyring og luftfartstjenester og om ophævelse af direktiv 2006/23/EF (EUT L 309 af 24.11.2009, s. 51).

³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/23/EF af 5. april 2006 om et EF-flyveledercertifikat (EUT L 114 af 27.4.2006, s. 22).

⁴ http://www.easa.europa.eu/ws_prod/r/doc/TORs2/ToR%20ATM.003.pdf.

⁵ TREN F2/JP/sr D(2009) 74614, dateret den 9. december 2009.

5. Arbejdet er udført i en regelfastsættelsesgruppe, som agenturet har nedsat. Regelfastsættelsesgruppens sammensætning er blevet defineret på grundlag af agenturets regelfastsættelsesprocedurer med henblik på at afspejle opgavens kompleksitet, den nødvendige ekspertise og de aktører, der potentielt kan blive berørt af arbejdet. Agenturet fungerede selv som sekretariat for denne regelfastsættelsesgruppe og har formuleret denne udtalelse.
6. Agenturet fremsender hermed sin udtalelse til Kommissionen som første skridt i "hasteproceduren" i overensstemmelse med grundforordningens artikel 8c og 22b.
7. De foreslåede regler er udarbejdet under hensyntagen til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/23/EF af 5. april 2006 om et EF-flyveledercertifikat samt den allerede eksisterende fællesskabslovgivning om Det Fælles Europæiske Luftrum og relevante internationalt anerkendte standarder og den anbefalede praksis, som ICAO har offentliggjort (bilagene) i henhold til Chicago-konventionens artikel 37 i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 2, litra d), hvori agenturet opfordres til at bistå medlemsstaterne med opfyldelsen af deres forpligtelser i henhold til Chicago-konventionen ved at fastlægge et grundlag for fælles fortolkning og ensartet gennemførelse af dens bestemmelser og ved at sikre, at der i gennemførelsesbestemmelserne tages behørigt hensyn til konventionens bestemmelser.
8. For at sikre fuld gennemførelse af ovennævnte artikler i grundforordningen samt fuld opfyldelse af de væsentlige krav i grundforordningens artikel Vb foretager agenturet en vurdering af det europæiske flyveledercertificeringssystem og yderligere forbedringer, der er nødvendige for at sikre en "helhedstilgang til sikkerheden i luftfartssektoren" med henblik på som næste skridt at afgive en udtalelse til Kommissionen, herunder de nødvendige gennemførelsesforanstaltninger.
9. Denne udtalelse er vedtaget til dels i henhold til den procedure, som agenturets bestyrelse har foreskrevet⁶, og i overensstemmelse med grundforordningens artikel 19. Afvigelser fra denne procedure, som skyldes anvendelsen af "hasteproceduren", som Kommissionen og Udvalget for Det Fælles Europæiske Luftrum har anmodet om, er blevet fremlagt for agenturets bestyrelse, som har givet sin principielle støtte til anvendelsen af en sådan procedure i denne særlige sag, hvor der allerede er vedtaget lovgivning, fordi det antages, at der ikke vil være de store indholdsændringer i forhold til de gældende regler.

II. Høring

10. Den stramme tidsplan, som er nødvendig på grund af "hasteproceduren", kræver, at de første gennemførelsesbestemmelser skal vedtages i slutningen af 2010. Dette betyder dermed, at agenturet skal afgive udtalelse senest i juni 2010, hvilket har gjort det umuligt for agenturet at følge de normale trin i regelfastsættelsesproceduren, navnlig med hensyn til formel høring af aktørerne. Hvis den normale regelfastsættelsesprocedure skulle følges, ville agenturet skulle udsende en meddelelse om foreslået ændring (NPA), efterfulgt af en offentlig høring, hvilket i alt ville have taget seks-syv måneder fra udsendelsen af meddelelsen til offentliggørelsen af dokumentet med reaktion på bemærkningerne (CRD) og afgivelse af denne udtalelse. Det foreslåede udkast omhandler gennemførelse af det eksisterende direktiv, og der er ikke udsendt nogen beslutninger fra agenturet med acceptable midler til påvisning af overholdelse og vejledende materiale. Af disse grunde blev "hasteproceduren" foreslået, og udtalelsen vil dermed blive sendt direkte til Kommissionen og offentliggjort.
11. For at sikre, at aktørerne i videst muligt omfang underrettes om denne udtalelses indhold, vil agenturet sammen med Kommissionen afholde en konference, hvor de vil

---

⁶ Bestyrelsens beslutning om den procedure, agenturet anvender ved afgivelse af udtalelser og udarbejdelse af certificeringsspecifikationer og vejledende materiale (proceduren for fastlæggelse af regler). EASA MB 08-2007, 13.6.2007.

forklare indholdet i denne udtalelse nærmere. Desuden vil agenturet afholde separate informationsmøder om indholdet i udtalelsen med mindst følgende organer: Udvalget for Det Fælles Europæiske Luftrum (SSC), det rådgivende organ for luftfart (ICB), EASA's rådgivende udvalg, de nationale luftfartsmyndigheders rådgivende gruppe (AGNA) og det rådgivende udvalg for sikkerhedsnormer (SSCC).

12. Agenturet vil sende skriftlige konklusioner om resultatet af konferencen og informationsmøderne til Kommissionen og offentliggøre dem på webstedet om lufttrafikstyring og lufthavne⁷.

III. Indholdet af agenturets udtalelse

Baggrund

13. Under udførelsen af denne regelfastsættelsesopgave på grundlag af ovennævnte instruktioner skulle der tages højde for følgende udfordringer.
14. Det eksisterende lovgivningsinstrument er et direktiv, som skal "overføres" til en forordning. Denne retlige ændring skaber allerede store ændringer i forhold til, hvor bindende bestemmelserne i den fremtidige retsakt vil være. I modsætning til direktiver, som af natur er bindende med hensyn til det tilsigtede mål, men som overlader det til de nationale instanser at bestemme form og midler, og derfor kræver gennemførelse i medlemsstaternes nationale retssystemer, er en forordning almenlydlig og er umiddelbart gældende i alle medlemsstaterne.
15. Det eksisterende direktiv blev vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet på grundlag af artikel 80, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, hvorimod den nye gennemførelsesforordnings retsgrundlag er grundforordningens artikel 8c, som giver Kommissionen beføjelse til at vedtage foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne artikel ved at supplere den. Disse beføjelsers mål, omfang og indhold er klart defineret i grundforordningen, og disse udgør klare grænser for vedtagelse af gennemførelsesforordningen baseret på forordningen. Endvidere fastsætter grundforordningen fælles væsentlige krav for at fastlægge et højt ensartet sikkerhedsniveau for civil luftfart og kræver, at Kommissionen skal vedtage de nødvendige gennemførelsesbestemmelser for at sikre ensartet anvendelse deraf.
16. Ensartet anvendelse af gennemførelsesbestemmelserne er afgørende for at fastlægge og opretholde et højt ensartet sikkerhedsniveau for civil luftfart i Europa og dermed en vigtig faktor i opfyldelsen af målene i grundforordningen. Derfor kan medlemsstaternes skønsbeføjelser vedrørende gennemførelsen af fælles krav ikke opretholdes.
17. I sidste ende er vedligeholdelse og forbedring af den fælles certificeringsordning for flyveledere i EU et vigtigt led i det europæiske flyvekontrolsystem. At skabe et fælles ensartet sikkerhedsniveau vil også styrke den gensidige anerkendelse af certifikater og lette den frie bevægelighed for personer og tjenesteydelser.

Ændringer i forhold til det eksisterende direktiv

18. I forbindelse med denne regelfastlæggelsesopgave har agenturet ikke vedtaget nogen væsentlige ændringer i certificeringsordningen for flyveledere eller i certificeringskravene. Visse ændringer, som berører nogle af direktivets bestemmelser, var imidlertid uundgåelige som følge af det **ændrede retsgrundlag** beskrevet ovenfor samt de klare bestemmelser om formål og anvendelsesområde for og indhold af de beføjelser, der udspringer af den trinløse forordning (se navnlig grundforordningens artikel 8c, stk. 10). I sådanne tilfælde søgte agenturet og eksperterne i regelfastlæggelsesgruppen at finde løsninger, som giver mulighed for at opretholde den

---

⁷ <http://easa.europa.eu/atm/index.html>.

eksisterende situation i medlemsstaterne og ikke skaber betydelige ændringer med hensyn til kravene.

Eksempler:

- (1) Det afgrænsede anvendelsesområde for grundforordningen giver ikke mulighed for at udvide anvendelsesområdet for denne gennemførelsesforordning til direkte at omfatte flyveledere, der arbejder under ledelse af luftfartstjenesteudøvere, som primært tilbyder deres tjenester til andre flyvninger end den almene lufttrafik (det vil normalt sige militære udøvere). I stedet skal medlemsstaterne i overensstemmelse med bestemmelserne i grundforordningen sikre, at tjenester, der leveres til eller stilles til rådighed for offentligheden af militært personale, frembyder et mindst lige så højt sikkerhedsniveau, og kan vælge at anvende principperne i denne gennemførelsesforordning på deres militære personale, der leverer tjenester til offentligheden, frivilligt.
  - (2) Indførelse af grundlæggende krav til træningsorganisationers administrationssystem med udtrykkelig henvisning til udpegelse af en ansvarlig person, registreringsforpligtelser og adgang for den kompetente myndighed til faciliteterne for at skabe grundlag for overholdelse af de relevante væsentlige krav og ICAO's regler.
19. Andre ændringer var nødvendige for at **håndtere de skønsmæssige beføjelser**, som medlemsstaterne tildeles i henhold til direktivet. Disse beføjelser kan ikke opretholdes med grundforordningen, da de strider mod dens ledende principper. Som kompromisløsning foreslås det at bevare nogle af disse ordninger gennem passende overgangsordninger i stedet for generelle principper, som giver medlemsstaterne mulighed for fortsat at udstikke nationale "varianter". Sådanne overgangsforanstaltninger ville give medlemsstater, som allerede har fastsat sådanne varianter, mulighed for fortsat at anvende deres nationale lovgivning, indtil der fastsættes fælles regler som erstatning for de eksisterende varianter. Dermed kan medlemsstaterne fortsætte deres nuværende praksis uden at kompromittere systemet i grundforordningen og uden at berettige dem til at vedtage afvigelser fra hovedreglerne, medmindre denne mulighed allerede er indeholdt i grundforordningen.

Eksempler:

- (1) Anvendelse af nationale påtegninger.
  - (2) Mulighed for medlemsstaterne til at indføre en aldersgrænse for udøvelse af privilegierne i en enhedspåtegning.
20. Andre former for skønsmæssige beføjelser for medlemsstaterne skulle håndteres ved en anden metode. For så vidt angår de **muligheder for afvigelse**, hvor fleksibilitetsbestemmelserne i grundforordningens artikel 14, stk. 6 og 7, kan bringes i anvendelse, er der ingen retlige muligheder for at afvige fra kravene ud over gennem disse bestemmelser. Anvendelsen af bestemmelserne i artikel 14 giver medlemsstaterne mulighed for at afvige fra standarderne i gennemførelsesbestemmelserne i begrundede tilfælde, samtidig med at der sikres et tilsvarende sikkerhedsniveau, gives mulighed for gensidig anerkendelse og endda andre medlemsstaters anvendelse af samme foranstaltninger i lignende sager. Dette gælder for mulighederne for afvigelse med hensyn til uddannelsesstandarder og aldersgrænse.

Eksempler:

- (1) Med hensyn til medlemsstaternes beføjelse til at afvige fra de foreskrevne uddannelsesstandarder foreslår agenturet at ændre og generalisere kravet om uddannelsesstandarder, således at der ikke er behov for at udarbejde en særlig procedure for tilfælde, hvor standarden ikke opfyldes, hvilket ville være i modstrid med den generelle mulighed for afvigelse, som gives i grundforordningen.

(2) Muligheden for at fastsætte en lavere aldersgrænse er et mere kompliceret spørgsmål, fordi denne afvigelse i den nuværende situation med direktivet også kan påvirke den gensidige anerkendelse af certifikaterne. Agenturet mener, at muligheden for afvigelser vedrørende aldersgrænsen automatisk tildeles medlemsstaterne i grundforordningen, hvis betingelserne for anvendelse af fleksibilitetsbestemmelserne er opfyldt. Som forklaret ovenfor, kræver grundforordningens fleksibilitetsbestemmelser imidlertid udtrykkeligt, at alle certifikater, der er udstedt i overensstemmelse med de gældende fælles regler, gensidigt anerkendes, hvilket princip også gælder for de certifikater, der udstedes i henhold til fleksibilitetsbestemmelserne. Derfor ville det ikke være juridisk eller teknisk muligt og rimeligt at bevare muligheden for at nægte gensidig anerkendelse af certifikater, der er udstedt i henhold til fleksibilitetsbestemmelserne for at fastsætte en lavere aldersgrænse. I lyset af dette og med sit begrænsede mandat til kun at foretage få tekniske tilpasninger foreslår agenturet to muligheder med hensyn til artikel 29 knyttet til artikel 8, stk. 3, litra a). Agenturet foretrækker i begge tilfælde klart mulighed A som den teknisk og juridisk bedste løsning, der samtidig sikrer opfyldelse af det relevante ICAO-krav.

21. Visse **redaktionelle ændringer** var nødvendige for at give mulighed for at anvende bestemmelserne direkte uden nationale gennemførelsesbestemmelser (1), for at ensrette terminologien i gennemførelsesforordningen og grundforordningen (2) eller for at harmonisere henvisningerne med hensyn til gyldighedsperioder gennem hele teksten (3).

Eksempler:

(1) I forordningen bestemmes det, at ansøgninger om certifikater skal indsendes til den kompetente myndighed i den form og på den måde, som denne myndighed har foreskrevet. Sådanne proceduremæssige krav fandtes ikke i direktivet, da det kun indeholdt de mål, som skulle forfølges gennem nationale gennemførelsesbestemmelser.

(2) Brugen af ordet "træningsorganisation" i stedet for "uddannelsesudbyder" for at ensrette terminologien med grundforordningen. Brug af "kompetent myndighed" i stedet for "national tilsynsmyndighed", da agenturet skal overtage visse begrænsede, men veldefinerede opgaver fra de nationale myndigheder, hvilket kræver et mere generelt ord.

(3) Harmonisering af henvisningerne til gyldighedsperioder, hvor det foretrækkes at regne i år i stedet for måneder.

22. **Få tekniske tilpasninger** var nødvendige for at opfylde kravet i grundforordningens artikel 8c, stk. 11, og afspejle det aktuelle tekniske niveau, herunder bedste praksis og den videnskabelige og tekniske udvikling, inden for flyvelederledelse. Disse ændringer omfatter nødvendig opdatering af henvisningerne (1) og andre præciseringer, som eksperterne i gruppen fandt nødvendige (2)(3).

Eksempler:

(1) Opdatering af henvisningen til den seneste udgave af "Eurocontrol Specifications for the ATCO Common Core Content Initial Training" i det relevante bilag.

(2) Det skal være et klart krav, at flyvelederelever skal have en sprogpåtegning, for at harmonisere de forskellige nationale procedurer på dette område.

(3) Det foreslås, at forlængelse af helbredsgodkendelser præciseres ved, at der indføres en forlængelsesperiode på 45 dage, som ikke berører gyldighedsperiodens start/afslutning.

23. Yderligere **ændringer i strukturen** var også nødvendige. På grundlag af ovennævnte instruktioner følger dette udkast til gennemførelsesforordning ikke den horisontale struktur, som er udstukket for gennemførelsesbestemmelserne i grundforordningen, men indeholder alle de bestemmelser, som er relevante for flyveledercertificeringen i én

lovgivningstekst. Den foreslåede tekst er nu opdelt i kapitler og artikler. For at sikre, at disse bestemmelser let kan anvendes og senere gennemføres i gennemførelsesbestemmelseres horisontale struktur, er der udarbejdet særskilte kapitler om flyvelederes helbredsgodkendelse, kravene til træningsorganisationer og til de kompetente myndigheder. I de enkelte kapitler er kravene grupperet i forhold til emne (1)(2).

Eksempler:

- (1) Privilegier og betingelser af relevans for flyvelederelevcertifikatet er samlet i én artikel.
- (2) Bestemmelsen om kategoriers og kategoripåtegningers gyldighed er nu opdelt i to bestemmelser, som indgår i de relevante artikler.

Planlægning af anden fase

24. I overensstemmelse sin særlige retlige form overlader direktivet gennemførelsen af kravene deri til medlemsstaterne, hvilket ikke er muligt med en forordning, som skal være almen gyldig og umiddelbart gældende i alle medlemsstaters retsorden. Som følge af "hasteproceduren" og agenturets begrænsede mandat til kun at foretage få tekniske tilpasninger var det ikke muligt at komme omkring alle de emner, krav og procedurer, som i øjeblikket mangler i direktivet i forhold til kravene i grundforordningen.
25. Der var enighed om, at disse spørgsmål kun kunne behandles og løses på en tilfredsstillende måde i anden fase af arbejdet med gennemførelsesbestemmelser for flyveledercertifikater, som sigter mod fuld gennemførelse af kravene i grundforordningen og fuld overholdelse af de væsentlige krav i grundforordningens bilag Vb.
26. Med udgangspunkt i den vurdering, som agenturet har foretaget sammen med eksperter i regelfastsættelsesgruppen, er der allerede i denne fase udpeget nogle områder, hvor der er behov for yderligere lovgivningsforanstaltninger til ovenstående formål, herunder fastsættelse af yderligere krav for at styrke de eksisterende bestemmelser. Disse områder omfatter, men er ikke begrænset til, følgende:
  - Harmonisering af de relevante krav om aldersgrænse, uddannelsesmæssige kvalifikationer og sprogkrav.
  - Vurdering af uddannelseskra v samt uddannelsesmoduler med henblik på at sikre fuld opfyldelse af de væsentlige krav og fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser og acceptable midler til påvisning af overholdelse af relevans for flyvelederuddannelse.
  - Fastlæggelse af detaljerede og skræddersyede regler for kompetencebedømmelse, instruktører og bedømmere under hensyntagen til den type undervisning, der udbydes, eller den bedømmelse, der udføres, for at sikre opfyldelse af de væsentlige krav, samt procedurer for certificering deraf.
  - Fastlæggelse af gennemførelsesbestemmelser og acceptable midler til påvisning af overholdelse af relevans for flyvelederes helbredsgodkendelse.
  - Indførelse af mere detaljerede bestemmelser om forringet helbred og brug af psykofarmaka eller medicin.
  - Senere indførelse af flere kategorier og kategoripåtegninger.
  - Indførelse af skabeloner for certifikater og godkendelser.
  - Integration af kravene til kompetente myndigheder og træningsorganisationer i de relevante dele af den horisontale struktur, som agenturet foreslår i NPA 2008-22⁸.

---

⁸ I denne NPA foreslås det, at "organisationskravene" til regulerede luftfartsorganisationer samles i én gennemførelsesforordning for alle regulerede luftfartsorganisationer (del-OR). Disse fælles

- Udarbejdelse af krav og kriterier for godkendelse af bedømmere og, hvis det er nødvendigt, eksaminatorer.
  - Styrkelse af kravene til administrationssystemet i overensstemmelse med det, der er foreslået i den omtalte NPA, og i overensstemmelse med kravene til sikkerhedsstyring i ICAO's bilag 1.
  - Fastlæggelse af privilegier for træningsorganisationer med hensyn til uddannelseskurser, uddannelsesplaner og godkendelser og ændringer af kompetenceplaner.
  - Fastlæggelse af krav til syntetiske træningsanordninger.
27. I denne forbindelse foreslår agenturet at foretage en vurdering det europæiske flyveledercertificeringssystem og yderligere forbedringer, der er nødvendige for at sikre en "helhedstilgang til sikkerheden i luftfartssektoren", med henblik på som næste skridt at afgive en udtalelse til Kommissionen, herunder de nødvendige gennemførelsesforanstaltninger.
28. Ovennævnte udtalelse skal også behandle de områder, hvor det nu under hasteproceduren ikke var muligt at fastlægge fælles regler i stedet for de forskellige nationale regler, og hvor agenturet derfor foreslår, at medlemsstaternes nationale lovgivning, hvor det er relevant, fortsat skal finde anvendelse i en overgangsfase (se nærmere i punkt 19).

Indhold

Kapitel 1 – Grundlæggende principper

29. Dette kapitel indeholder de grundlæggende principper, der gælder for hele denne forordning. Artikel 1 og 2 definerer forordningens **formål, indhold og anvendelsesområde**. Indholdet siger noget om, hvad retsaktens handler om, mens anvendelsesområdet henviser til de kategorier af faktiske eller retlige omstændigheder og de personer, som retsaktens finder anvendelse på. Dette kapitel indeholder også en liste med definitioner samt en definition af den kompetente myndighed. Terminologien i disse artikler skal tilpasses den nye terminologi i Lissabontraktaten. Denne gennemførelsesforordnings anvendelsesområde og indhold afhænger af grundforordningen, idet det ikke kan gå ud over anvendelsesområdet og indholdet i den retsakt, hvor beføjelserne uddeles.
30. Det afgrænsede anvendelsesområde for grundforordningen giver ikke mulighed for at udvide anvendelsesområdet for denne gennemførelsesforordning til direkte at omfatte flyveledere, der arbejder under ledelse af luftfartstjenesteudøvere, som primært tilbyder deres tjenester til andre flyvninger end den almene lufttrafik (det vil normalt sige militære udøvere). I stedet skal medlemsstaterne i overensstemmelse med bestemmelserne i grundforordningen sikre, at de tjenester, der leveres til eller stilles til rådighed for offentligheden af militært personale, frembyder et mindst lige så højt sikkerhedsniveau (stk. 3). Det er vigtigt at understrege, at som følge af den klare udelukkelse af militæret fra grundforordningens anvendelsesområde er det ikke muligt at lade de fælles bestemmelser omfatte dem gennem denne gennemførelsesbestemmelse. Som kompromis foreslår EASA derfor både i selve teksten og i betragtningerne at fremhæve, at medlemsstaterne kan vælge at anvende denne forordnings principper (dvs.

---

organisationskrav, som gælder for alle organisationer (f.eks. administrationssystem, generelle personlige krav, adgang til faciliteter, registrering), er blevet generaliseret i subpart OR.GEN. Disse specifikke bestemmelser for de enkelte luftfartsorganisationstyper (f.eks. luftfartstjenesteudøvere, træningsorganisationer, luftfartsforetagender, flyvepladsoperatører) vil indeholde yderligere organisationskrav i flere subparter (f.eks. OR.ATO, OR.OPS). De foreslåede bestemmelser om sikkerhedsstyring indgår i del-OR, subpart OR.GEN, afsnit 2, OR.GEN.200. Agenturet er i færd med at gennemgå de kommentarer, det har modtaget i forbindelse med den offentlige høring om denne NPA. Det relevante CRD og den reviderede tekst vil blive offentliggjort snart.

principperne i de civile regler) på deres militære flyveledere frivilligt, hvis de ønsker at opretholde det samme sikkerhedsniveau (stk. 4).

31. Terminologien ensrettes i forhold til grundforordningen. Selv om det er noget andet, vurderes det, at brugen af ordet "offentligheden" ("tjenester, der leveres til eller stilles til rådighed for offentligheden") dækker tilstrækkeligt med henblik på at sikre et tilsvarende sikkerhedsniveau. Det bør bemærkes, at "effektivt" er blevet ændret til "højt" for at forblive så tæt som muligt på direktivets tekst. For at lette fortolkningen er forklaringen af lovgiverens hensigt med teksten også placeret i betragtningerne.
32. Artikel 3 indeholder **definitionerne**, hvor der kun blev foretaget redaktionelle ændringer, for at sikre, at de er på linje med den terminologi, der bruges i grundforordningen, samt for at begrænse dem til det strengt nødvendige for en definition, hvilket har betydet, at normative elementer og ting, der gentages senere, er blevet slettet, f.eks. i definitionen af "kategori". I anden fase bør det bemærkes, at grundforordningen konsekvent bruger ordet "certifikat" i forbindelse med instruktører og bedømmere, men at det ikke har været muligt at indføre dette i "hasteproceduren". Det skal også bemærkes, at muligheden for at kalde "instruktørpåtegning" "certifikat" er meget begrænset i forhold til, hvad grundforordningen foreskriver.
33. Artikel 4 indfører og definerer begrebet **kompetent myndighed**. Henvisningerne til nationale tilsynsmyndigheder i direktivet er blevet erstattet af henvisninger til kompetente myndigheder. Grunden til denne ændring er, at det er nødvendigt at anvende en bredere tilgang og terminologi, eftersom agenturet i visse afgrænsede tilfælde udpeges til at fungere som kompetent myndighed. Denne arbejdsdeling bliver forklaret i denne artikel, og "kompetent myndighed" bruges konsekvent i hele teksten i forslaget til gennemførelsesbestemmelse. Det skal også understreges, at denne ændring ikke berører de nuværende nationale tilsynsmyndigheders status eller fortsatte arbejde. For at lette fortolkningen er der også tilføjet en relevant betragtning.

Kapitel 2 – Principper for udstedelse af certifikat

34. Formålet med dette kapitel er at beskrive og gruppere de **grundlæggende principper**, der gælder for udstedelsen af certifikater til flyveledere.
35. Artikel 5 indebærer, at den kompetente myndighed skal have udarbejdet procedurer og et ansøgningsskema til at håndtere ansøgningerne. Ansøgningerne skal ledsages af dokumentation for ansøgerens kompetencer. Et andet vigtigt princip, som skal fremhæves, er, at certifikatet eller godkendelsen skal indeholde alle de oplysninger, der er relevante for de privilegier dokumentet giver. Som det var før, tilhører certifikatet den person, det er udstedt til, for at fremme den frie bevægelighed for flyveledere, og denne artikel definerer betingelserne for suspension og inddragelse af certifikatet.
36. Formålet med den nye artikel 6 er blot at styrke det generelle overordnede certificeringsprincip om, at de privilegier, der gives ved et certifikat, altid afhænger af kategoriernes, påtegningernes og helbreds-godkendelsens gyldighed.

Kapitel 3 - Certifikater, kategorier og påtegninger

37. Formålet med dette kapitel er at fremhæve de privilegier og betingelser, der er knyttet til certifikater, kategorier og påtegninger, samtidig med at de relevante krav (f.eks. gyldighedsperioder) placeres sammen med de emner, de faktisk henviser til.
38. Artikel 7 samler privilegierne (stk. 1) i **flyvelederelevcertifikatet** og betingelserne (stk. 2) for opnåelse af dette certifikat, som ellers tidligere var placeret i direktivets artikel 4 og 5.
39. Hvad angår kravene for at opnå flyvelederelevcertifikat, er der ikke sket nogen væsentlige ændringer. Tilgangen til kravet om uddannelsesniveau skulle imidlertid ændres for at fjerne direktivets mulighed for, at medlemsstaterne kunne indføre afvigelser. Forskellige tilgange og procedurer i medlemsstaterne ville underminere den forventede virkning af de fælles regler, så nu foreslås det at generalisere kravet til

uddannelsesniveau, så det ikke er nødvendigt at fastlægge specielle procedurer for specifikke tilfælde, men så der stadig er et vist spillerum til at vurdere ansøgerens evne til at bestå uddannelsen.

40. I stk. 3 blev der foretaget visse tekniske og redaktionelle ændringer for at præcisere forpligtelsen til også at have sprogpåtegningen på elevcertifikatet, ligesom det præciseres, at "eventuelt" vedrører kategoripåtegningen og ikke giver tjenesteudøveren noget valg.
41. Artikel 8 samler privilegierne (stk. 1) i **flyveledercertifikatet** og betingelserne (stk. 3) for at opnå dette certifikat. Den nye bestemmelse i stk. 2 er indsat for at dække situationer, hvor en flyveleder skal tage yderligere uddannelse, enten fordi denne flytter til et andet land eller en anden enhed. Det er vigtigt, at en "flyvelederpraktikant" i sådanne tilfælde kan udvide sit flyveledercertifikat, hvilket naturligvis omfatter privilegierne i et flyvelederelevcertifikat.
42. Hvad angår kravene for at opnå flyveledercertifikat, er der ikke sket nogen væsentlige ændringer. Det var imidlertid nødvendigt at tilpasse aldersgrænsen til filosofien bag og principperne i grundforordningen, da denne er en trindhøjere retsakt. I henhold til grundforordningen har medlemsstaterne mulighed for at afvige fra kravene i gennemførelsesbestemmelserne ved hjælp af den procedure, der er beskrevet i artikel 14, stk. 6 og 7, i grundforordningen, de såkaldte "fleksibilitetsbestemmelser". Dette giver allerede medlemsstaterne mulighed for at afvige fra standarden i behørigt begrundede tilfælde, samtidig med at der sikres et passende sikkerhedsniveau, gives mulighed for gensidig anerkendelse samt andre medlemsstaters anvendelse af samme foranstaltning på tilsvarende tilfælde. Derfor er der ingen grund til (og ingen retlig mulighed for) i denne gennemførelsesforordning at indføre en anden procedure for afvigelser fra dette specifikke krav. Agenturet ønsker også at fremhæve, at aldersgrænsen på 21 år for ansøgere til flyveledercertifikat er en ICAO-standard, hvilket blot bekræfter behovet for at give en behørig begrundelse og afbøde de mulige sikkerhedskonsekvenser ved en afvigelse. På trods af ovenstående foreslår agenturet nu to muligheder, der skal overvejes, for at løse de vanskeligheder, der er opstået som følge af det modstridende mandat. I mulighed A er litra a) i artikel 8, stk. 3, begrænset til én sætning, der indeholder en klar aldersgrænse på 21 år baseret på det relevante ICAO-krav uden nogen mulighed for afvigelser. I mulighed B tilføjes en afvigelsesmulighed for aldersgrænsen imidlertid direkte taget fra direktivet.
43. Med hensyn til konsekvenserne ved at afvige fra den aldersgrænse, som ICAO har foreskrevet, er der et andet proceduremæssigt spørgsmål, der skal fremhæves. At bruge fleksibilitetsbestemmelserne i grundforordningen til automatisk at afvige fra aldersgrænsen, kræver gensidig anerkendelse af afvigelsen, hvis den er begrundet og godkendt, hvilket i sig selv er en anden tilgang end den, der anlægges i direktivet, hvor medlemsstaterne var berettiget til ikke at anerkende certifikater tilhørende yngre indehavere (se artikel 15, stk. 1, om gensidig anerkendelse af flyveledercertifikater). Agenturet foreslår nu to muligheder, der skal overvejes, for at løse de vanskeligheder, der er opstået som følge af det modstridende mandat. Mulighed A, som beskrives i udkastet til artikel 29, består kun af ét afsnit og styrker princippet om gensidig anerkendelse uden yderligere begrænsninger. Mulighed B bevarer imidlertid muligheden for, at medlemsstaterne kan afvise anerkendelse af flyveledere, som ikke er ældre end aldersgrænsen på 21 år. For ikke at kompromittere princippet om gensidig anerkendelse er denne begrænsning formuleret lidt anderledes og bestemmer, at de kun kan udøve deres privilegier i den medlemsstat, der har udstedt certifikatet.
44. På grundlag af ovenstående foretrækker agenturet i begge tilfælde klart mulighed A som den teknisk og juridisk bedste løsning, der samtidig sikrer opfyldelse af det relevante ICAO-krav.
45. Artikel 9 indeholder beskrivelsen af **kategorier**, som er uændret, og gyldighedsperioden for kategorierne er blevet placeret i denne artikels stk. 2 for at skabe sammenhæng og lette fortolkningen.

46. Artikel 10 indeholder beskrivelsen af **kategoripåtegninger**, som også er uændret, og gyldighedsperioden for kategorierne er blevet placeret i denne artikels stk. 4 for at skabe sammenhæng og lette fortolkningen.
47. Med hensyn til kategoripåtegninger skulle en vigtig skønsmæssig beføjelse, som direktivet gav medlemsstaterne, overvejes i forhold til den nye retstilstand. Som beskrevet ovenfor i punkt 19 kan disse beføjelser ikke opretholdes med grundforordningen, da de strider mod dens ledende principper. Som kompromis foreslås det, at stk. 4 i direktivets artikel 7 udgår, og at muligheden for nationale kategoripåtegninger bevares gennem en passende overgangsordning, hvor medlemsstaterne fortsat kan anvende nationale "varianter". Sådanne overgangsforanstaltninger giver medlemsstater, som allerede har indført nationale kategoripåtegninger, mulighed for fortsat at anvende dem i overensstemmelse med deres nationale lovgivning, indtil der er gået tilstrækkelig tid til at fastsætte fælles regler i stedet for forskellige nationale bestemmelser. Formålet med denne fremgangsmåde er, at medlemsstaterne har mulighed for at fortsætte deres nuværende praksis, samtidig med at det ikke længere er muligt at indføre afvigelser fra hovedreglerne ud over det, der er foreskrevet i grundforordningen. Der er også den fordel, at det skaber et "status quo", hvor der i den anden fase kan fastlægges fælles krav.
48. Artikel 11 omhandler nu **enhedspåtegninger**, herunder deres gyldighedsperiode og proceduren for forlængelse af gyldighedsperioden, således at der er konsekvens i teksten. Der blev foretaget redaktionelle ændringer i forhold til den relevante tekst i direktivet i stk. 3 og 4 for at sikre, at en enhedspåtegnings gyldighedsperiode ikke kun kan forlænges én gang "med yderligere 12 måneder", men "i en efterfølgende periode på 12 måneder". Det blev betragtet som en nødvendig teknisk ændring at præcisere certifikatindehaveres ret til at få oplysninger om de timer, de faktisk har arbejdet. Tilføjjelsen i stk. 4 handler om at overdrage ansvaret for at reducere antallet af arbejdstimer ifølge den aktuelle praksis.
49. Med hensyn til andet punktum i direktivets artikel 10, som giver mulighed for at indføre en aldersgrænse for udøvelse af en enhedspåtegnings privilegier, skal det præciseres, at en sådan skønsmæssig beføjelse ikke er i overensstemmelse med grundforordningen og derfor ikke kan bevares. Som det allerede er blevet forklaret om ændringerne, er medlemsstaternes eneste mulighed for at afvige fra grundforordningen og dens gennemførelsesforanstaltninger at bruge fleksibilitetsbestemmelsen i grundforordningens artikel 14, hvis der opnås et tilsvarende sikkerhedsniveau, men dette bør ikke bruges til at indføre flere krav. Derfor er dette spørgsmål ikke medtaget i artikel 14, stk. 6. Som kompromis foreslås det, at anvendelsen af eksisterende nationale afvigelser bevares i en overgangsperiode, indtil der er gået tilstrækkelig tid til at vedtage fælles regler, ligesom det var tilfældet for nationale kategoripåtegninger. Med hensyn til de fælles regler, der skal vedtages, skal det bemærkes, at ikke kun vedtagelsen, men også anvendelsen vil kræve overgangsperioder for at sikre, at luftfartstjenesteudøvere får mulighed for at tilpasse deres bemandingsplaner og politikker til de ændrede krav.
50. Artikel 12 omhandler kravene til sprogfærdigheder. Det nye stk. 1 har til formål at fremhæve det grundlæggende krav om, at flyveledere skal have en engelsk **sprogpåtegning** for at udøve privilegierne i flyveledercertifikatet eller flyvelederelevcertifikatet. Flytningen af det sidste punktum i den gamle artikel 8, stk. 1, til denne artikel (stk. 4) har til formål at præcisere, at kravet gælder for både engelsk og det lokale sprog.
51. Medlemsstaterne kan stadig pålægge krav vedrørende det lokale sprog, når det vurderes at være nødvendigt i forhold til sikkerheden, hvilket er i overensstemmelse med de væsentlige krav i bilag Vb, punkt 4, litra d), nr. ii), i grundforordningen. Med hensyn til dette sidstnævnte krav forslås det, at der tilføjes yderligere gennemskuelighed og proceduremæssige krav for at sikre harmonisering og ligebehandling.
52. Teksten i direktivets bilag III integreres i kravene i stk. 3 for at fremhæve deres generelle gyldighed og for at have alle de gældende krav på ét sted. Denne redaktionelle

ændring har en virkning på bilag III, hvilket ikke behøver at blive gentaget, med undtagelse af tabellen med bedømmelsesskalaen.

53. Stk. 5 omhandler muligheden for at kræve udvidet niveau (niveau 5) på bedømmelsesskalaen vedrørende sprogfærdigheder, som det allerede er fastlagt i direktivet. For at foretage en klar fordeling af de opgaver og det ansvar, der generelt er overdraget til medlemsstaterne i henhold til direktivet, vurderes det, at det er mest hensigtsmæssigt at overdrage dette til luftfartstjenesteudøverne med et begrundelseskrav og de samme garantier, som allerede er fastlagt i direktivet, og godkendelse fra den kompetente myndighed.
54. Reglerne om gyldigheden af sprogpåtegninger er placeret i stk. 6 i denne artikel for sammenhængens skyld. Teksten er blevet omformuleret på eksperternes forslag for at ensrette terminologien med anden tekst om gyldighedsperioder. Det foreslås, at intervallerne fastsættes til 3 og 6 år ("mindst" slettes) for at skabe retssikkerhed og undgå, at flyveledere skal være forpligtet til at skulle have afprøvet deres sprogkundskaber med kortere mellemrum efter luftfartstjenesteudøverens skøn.
55. De krav, der er relevante for **instruktørpåtegningen**, er nu samlet i artikel 13, hvor formålet er at præcisere, at instruktørpåtegningen, som det er kendt fra direktivet, kun er relevant i forbindelse med uddannelse på arbejdsstedet. Det skal bemærkes, at de væsentlige krav i grundforordningen følger en anden og mere detaljeret fremgangsmåde i forhold til certificeringen af instruktører, og den terminologi, der bruges der, vedrører også instruktørers teoretiske færdigheder. Denne gennemførelsesforordning har i første fase til formål at omsætte de allerede eksisterende krav, så det var ikke muligt at uddybe de nødvendige detaljerede og forskellige krav vedrørende instruktørcertifikater.
56. Som ovenfor blev der også foretaget visse redaktionelle ændringer i forbindelse med definitionen af de krav, som ansøgere til en instruktørpåtegning skal opfylde. Tilføjelsen i stk. 2, litra b), har til formål at præcisere, at en flyvelederelev ikke kan få en instruktørpåtegning. Det skal bemærkes, at eksperterne har påpeget behovet for at indføre strengere krav baseret på ESARR 5 vedrørende den periode, der kræves i stk. 2, litra b), men samtidig også give mulighed for, at den kompetente myndighed indfører fleksibilitet i form af en kortere periode under særlige omstændigheder. Disse spørgsmål skal overvejes yderligere i anden fase.
57. Bestemmelsen om instruktørpåtegningers gyldighed er også blevet placeret i denne artikel for at skabe sammenhæng. Betingelserne for fornyelse og forlængelse skal fastsættes i anden fase.

Kapitel 4 – Helbreds godkendelse

58. Det foreslås at lade et særskilt kapitel omhandle emnet **helbreds godkendelse**. Der blev ikke foretaget nogen ændringer, bortset fra visse redaktionelle ændringer, med hensyn til udstedelsen af helbreds godkendelse og de krav, der ligger til grund for udstedelse af godkendelserne.
59. Hvad angår den **institutionelle side** af helbredsområdet, blev der foretaget visse terminologiske ændringer for at tilpasse teksten til den terminologi, der bruges i del-MED samt i opdateringen af helbreds kravene i henhold til Eurocontrol klasse 3. Disse krav, som skal opfyldes i forbindelse med udstedelsen af certifikater, er ikke blevet ændret.
60. Der er foretaget en væsentlig ændring i forbindelse med **helbreds godkendelsernes gyldighed** med det formål at lette lægepersonalets arbejde med forlængelse og fornyelse af certifikater, samtidig med at det sikres, at hele helbreds godkendelsens gyldighedsperiode fastholdes, hvilket vil sige, at ansøgeren ikke kan risikere at miste værdifulde dage eller uger som følge af den tidsmæssige placering af undersøgelsen. Den nye tekst er baseret på punkt 1.2.4.2.1 i ICAO's bilag I om certificering af personale, hvori det bestemmes, at gyldighedsperioden for en helbreds godkendelse kan forlænges med op til 45 dage efter licensmyndighedens skøn. ICAO anbefaler også at lade den kalenderdag, hvor helbreds godkendelsen udløber, være den samme fra år til år ved at

lade udløbsdatoen for den nuværende helbreds-godkendelse være starten af den nye gyldighedsperiode på den betingelse, at helbredsundersøgelsen finder sted i løbet af gyldighedsperioden for den nuværende helbreds-godkendelse, men ikke tidligere end 45 dage, før den udløber.

61. Fordelingen af opgaver og ansvar med hensyn til **forringet helbred** skulle præciseres i forhold til direktivets tekst. Efter de respektive roller og ansvarsområder i denne forbindelse skal forordningen først indeholde en forpligtelse for flyveledere til ikke at udøve deres privilegier i tilfældet af forringet helbred. Derefter skal det præciseres, at certifikatindehaverens underretningspligt ikke afhænger af, om deres luftfartstjenesteudøver har etableret en procedure. For det tredje er det nødvendigt, at luftfartstjenesteudøveren etablerer en procedure til håndtering af tilfælde af forringet helbred.

Kapitel 5 – Krav til træningsorganisationer

62. Kravene i dette kapitel stammer fra artikel 13 og fra første afsnit i bilag IV i direktiv 2006/23/EF. Disse krav er blevet opdelt i tre forskellige artikler:
- Artikel 17 "Certificering af træningsorganisationer"
  - Artikel 18 "Træningsorganisationers administrationssystem"
  - Artikel 19 "Krav vedrørende kurser, grunduddannelsesplaner og uddannelsesplaner for enheder og kompetenceplaner for enheder"
63. Ordet "uddannelsesudbydere" er blevet erstattet af "træningsorganisation" i hele teksten. Begrundelsen for denne redaktionelle ændring er, at dette ord blev brugt af Europa-Parlamentet og Det Europæiske Råd (i det følgende benævnt "lovgiveren") i grundforordningen. Endvidere bruges dette ord også i ICAO's bilag 1.
64. Med hensyn til artikel 17 om **certificering af træningsorganisationer** skal det bemærkes, at direktivets artikel 13, stk. 1, allerede er omfattet af grundforordningens artikel 8c, stk. 6 og 7. Det er et generelt princip i udarbejdelsen af retsakter, at spørgsmål, som allerede reguleres af trindhøjere lovgivning, ikke skal gentages i gennemførelsesforordningen. I dette tilfælde kræves det allerede i grundforordningens artikel 8c, at træningsorganisationer skal certificeres. Direktivets artikel 13, stk. 2, indeholder krav til træningsorganisationers tekniske og operative kompetence, hvilket nu findes i stk. 2 i den foreslåede artikel 17. Direktivets artikel 13, stk. 3, vedrører fastlæggelsen af, hvilken kompetent myndighed træningsorganisationen skal indsende sin ansøgning til. Dette er blevet flyttet til den foreslåede artikel 4, som er en generel artikel om bestemmelse af, hvilken kompetent myndighed, som træningsorganisationer skal indsende deres ansøgninger om certifikater til. Det er vigtigt at fremhæve, at agenturet i henhold til grundforordningens artikel 22b er den kompetente myndighed for træningsorganisationer, som er beliggende uden for medlemsstaternes territorium, men som er involveret i træning af flyveledere, som skal udøve deres privilegier i medlemsstaterne.
65. Den foreslåede artikel 17 indledes nu med en generel bestemmelse, ifølge hvilken ansøgeren skal indsende sin ansøgning til den relevante kompetente myndighed i en form og på en måde, som er fastsat af denne kompetente myndighed. Dette overordnede krav er et normalt krav i forbindelse med certificering af organisationer på grund af princippet om, at den kompetente myndighed skal udarbejde procedurer og skemaer til ansøgere, som ønsker at opnå et certifikat, og ansøgerne skal bruge dem til deres ansøgning. På grund af sin retlige form indeholdt direktivet ikke en sådan bestemmelse, men agenturet erfarer, at hver enkelt medlemsstat har udarbejdet disse procedurer og de tilknyttede regler, som ansøgerne skal bruge. Stk. 2 er en betingelse (have det fornødne personale og udstyr til at udbyde uddannelsen) for at opnå træningsorganisationscertifikat, som stammer fra direktivets bilag IV. Det sidste stykke i artikel 17 er nyt i forhold til direktivet, og det er nødvendigt for at indarbejde de væsentlige krav i grundforordningens bilag Vb, punkt 5, litra b), nr. i). Det er meget

vigtigt for den kompetente myndighed, der har ansvaret for tilsynet med en træningsorganisation, at have adgang til træningsorganisationens lokaler og til de relevante data, der er nødvendige for at gennemføre tilsynet.

66. Den foreslåede artikel 18 om **træningsorganisationers administrationssystem** indeholder primært krav fra punkt 1 i direktivets bilag IV. Denne artikel indfører de væsentlige krav i grundforordningens bilag Vb, punkt 5, litra b), nr. ii). Disse krav er ensrettet med kravene i tillæg 2 og 4 i ICAO's bilag 1, hvori det kræves, at træningsorganisationer skal indføre et sikkerhedsadministrationssystem. I tillæg 2 i ICAO's bilag 1 kræves et sikkerhedsadministrationssystem og et kvalitetssikringssystem for at sikre, at træningsorganisationer opfylder de gældende krav, men lovgiveren krævede ikke to uafhængige systemer, men et "administrationssystem", som gav organisationerne mulighed for at organisere sig på en måde, som passede dem bedst i forbindelse med opfyldelsen af sikkerhedsmålene. Det er dette princip, der foreslås af agenturet i NPA 2008-22, som skal anvendes i forbindelse med andre luftfartstræningsorganisationer. Eftersom agenturet skal begrænse de foreslåede ændringer i bestemmelserne i direktivet til et minimum, indeholder forslaget kun tre ændringer, som i denne fase vurderes at være teknisk nødvendige:

- (1) Indførelse af begrebet administrationssystem for at gennemføre grundforordningen. Det betyder, at kravet om en ledelsesstruktur og et kvalitetssystem skal betragtes som en del af kravet om at gennemføre og vedligeholde et administrationssystem i overensstemmelse med de væsentlige krav i grundforordningens bilag Vb, punkt 5, litra d), nr. ii). Denne fremgangsmåde er afspejlet i de foreslåede ændringer.
- (2) Krav om, at organisationer skal udpege en ansvarlig person. Agenturet mener, at bestemmelsen af den sikkerhedsansvarlige persons direkte ansvar er et meget vigtigt sikkerhedskrav. Dette krav er også i overensstemmelse med punkt 1.2 i tillæg 4 i ICAO's bilag 1.
- (3) Indførelse af et krav om registrering for at gennemføre de væsentlige krav i grundforordningens bilag Vb, punkt 5, litra d), nr. i). Selv om branchestandarden for kvalitetssystemer i praksis kan omfatte dette krav, er det efter agenturets mening nødvendigt at garantere, at den relevante kompetente myndighed kan spore træningsorganisationens aktiviteter i forbindelse med inspektioner.

Agenturet ville have foretrukket at styrke direktivets eksisterende bestemmelser om krav til et administrationssystem yderligere, men de foreslåede ændringer er nu begrænset til det absolut nødvendige.

67. Bestemmelserne i den foreslåede artikel 19 om **krav vedrørende kurser, grunduddannelsesplaner og uddannelsesplaner for enheder og kompetenceplaner for enheder** er taget fra direktivets bilag IV, punkt 1, litra c). Ud over de sædvanlige ændringer ("den nationale tilsynsmyndighed" erstattes med "den kompetente myndighed" og "uddannelsesudbydere" erstattes med "træningsorganisationer") er de foreslåede redaktionelle ændringer at tilføje "hvor det er relevant" foran "uddannelsesplaner" og "bedømmernes" sammen med "eksaminatorernes". Begrebet "hvor det er relevant" er blevet tilføjet for at præcisere, at en træningsorganisation også kun kan tilbyde grunduddannelse, i hvilket tilfælde der helt sikkert ikke er behov for uddannelsesplaner for enheder. Ordet "eksaminator" blev brugt i direktivets tekst, mens "bedømmer" nu bruges i grundforordningen. Direktivet indeholder imidlertid ingen kriterier for betingelserne for at ansøge om godkendelse af hverken eksaminatorer eller bedømmere. Selv om grundforordningen indeholder klare kriterier for bedømmere, har agenturet på grundlag af ovennævnte instruktioner samt eksperternes synspunkter vurderet, at yderligere gennemførelse og fastlæggelse af betingelser og krav for bedømmere og, hvor det er nødvendigt, for eksaminatorer bør udsættes til anden fase.

68. Bestemmelserne i direktivets bilag IV, punkt 2, er ikke blevet ændret og er indsat i den foreslåede forordnings bilag IV. Da indholdet i bilaget er blevet tilpasset, er overskriften også blevet ændret for at henvise præcist til **specifikationerne for træningsorganisationers certifikater**.

Kapitel 6 – Krav til kompetente myndigheder

69. Kravene i dette kapitel stammer fra artikel 3, stk. 2 og 3, artikel 4, stk. 6 og 7, artikel 13, stk. 5 og 6, artikel 14 og 15 i direktiv 2006/23/EF. Disse krav er blevet opdelt i forskellige artikler:
- Artikel 20 "De kompetente myndigheders uafhængighed"
  - Artikel 21 "De kompetente myndigheders opgaver"
  - Artikel 22 "Udstedelse og bevarelse af certifikater, kategorier, påtegninger og godkendelser"
  - Artikel 23 "Bedømmelse"
  - Artikel 24 "Registrering"
  - Artikel 25 "Udveksling af oplysninger"
  - Artikel 26 "Certificering af træningsorganisationer"
  - Artikel 27 "Overvågning af træningsorganisationernes aktiviteter og håndhævelse"
  - Artikel 28 "Kvalificerede organer"
  - Artikel 29 "Gensidig anerkendelse af flyveledercertifikater"
70. Som i andre kapitler er "uddannelsesudbyder" blevet erstattet med "træningsorganisation", ligesom "national tilsynsmyndighed" er blevet erstattet med "kompetent myndighed".
71. Agenturet mener, at bestemmelserne i direktivets artikel 3, stk. 2 og 3, er nødvendige for at garantere **den kompetente myndigheds uafhængighed** i forhold til luftfartstjenesteudøveren og træningsorganisationen. Oplysningerne om de kompetente myndigheders navn og adresse og ændringer heraf skal nu sendes til agenturet i stedet for Kommissionen. Denne ændring er foretaget, fordi agenturet skal bruge disse oplysninger til de standardinspektioner, der skal gennemføres i henhold til grundforordningens artikel 54. Efter drøftelser med Kommissionen blev det aftalt, at medlemsstaterne ikke skal afgive disse oplysninger to gange (til Kommissionen og til agenturet), men kun én gang (til agenturet). Endvidere indsender agenturet sine standardiseringsrapporter til Kommissionen, så de relevante oplysninger om kompetente myndigheder vil også blive fremsendt.
72. Den foreslåede artikel 21 om **de kompetente myndigheders opgaver** er baseret på direktivets artikel 14. Det er fundet mere passende at ændre overskriften på denne artikel til "De kompetente myndigheders opgaver" for bedre at afspejle indholdet. Selv om agenturet ikke mener, at indholdet i denne artikel giver de kompetente myndigheder flere forpligtelser i forhold til dem, de allerede har i medfør af de andre artikler i denne foreslåede forordning, besluttede agenturet at beholde denne liste for at holde ændringerne til direktivets tekst på et minimum. Denne overvejelse og behovet for at skabe sammenhæng betød, at der nu er indført en yderligere opgave for den kompetente myndighed i littera h). Det drejer sig om godkendelse af en anmodning fra luftfartstjenesteudøvere, som ønsker at kræve sprogfærdigheder på udvidet niveau (niveau 5) af de flyveledere, de beskæftiger. Dette krav er nødvendigt for at supplere bestemmelserne i den foreslåede artikel 12, stk. 5, samt for at garantere, at denne praksis udøves på en ikke-diskriminerende, forholdsmæssig, gennemskuelig og objektivt begrundet måde.
73. De første tre nye stykker i artikel 22 foreslås som supplement til bestemmelserne i artikel 4, stk. 6 og 7, i direktivet om **udstedelse af certifikater og de dertil knyttede**

kategorier, påtegninger og helbredsgodkendelser samt fornyelse og forlængelse deraf. Disse krav er almindelige certificeringskrav for kompetente myndigheder, som er nødvendige for at supplere kravene til certifikatansøgere (f.eks. krav om etablering af ansøgningsprocedurer, udstedelse, fornyelse og forlængelse, krav til den proces, der skal følges, når den kompetente myndighed modtager ansøgningen). Direktivet indeholdt som følge af sin retlige form ikke sådanne bestemmelser. Så vidt agenturet er bekendt, er disse generelle certificeringskrav imidlertid nødvendige, når direktivet skal omdannes til en gennemførelsesforordning. Endvidere vil de foreslåede bestemmelser i anden fase fremme indarbejdelsen af krav til de kompetente myndigheder i den horisontale regelstruktur, som agenturet foreslår i sin NPA 2008-22, navnlig når disse krav skal indarbejdes i den generelle subpart (subpart AR.GEN), som gælder for alle kompetente myndigheder, der fører tilsyn med luftfartsorganisationer og erhverv, som skal certificeres.

74. De foreslåede bestemmelser i artikel 23, 24 og 25 om **bedømmelse, registrering og udveksling af oplysninger** stammer fra direktivets artikel 14, stk. 4, 3 og 2. Den nye rækkefølge vurderes at være mere logisk i forhold til rækkefølgen af de kompetente myndigheders opgaver. De foreslåede bestemmelser skal vurderes og i sidste ende revideres i anden fase, hvor alle myndighedskravene skal integreres. Det er vigtigt igen at understrege, at den foreslåede forordning ikke omfatter krav af relevans for eksaminatorer eller krav og kriterier vedrørende den godkendelse, der skal udstedes af den kompetente myndighed. Som det allerede er anført ovenfor, vil disse krav blive lagt fast i anden fase. Det skal også fremhæves, at bestemmelserne i artikel 25 om udveksling af oplysninger allerede er dækket af grundforordningens artikel 15. Derfor bør denne artikel udgå af denne gennemførelsesforordning, hvilket imidlertid ikke opfylder kriterierne for det mandat, agenturet har fået, til en "hasteprocedure".
75. De foreslåede bestemmelser i artikel 26 og 27 om **certificeringsproceduren for træningsorganisationer og overvågning af træningsorganisationers aktiviteter** er baseret på direktivets artikel 13, stk. 3, 5 og 6, samt artikel 14, stk. 5. Tilføjelsen af stk. 1 i artikel 26 vurderes at være nødvendig for at supplere de krav, der er relevante for træningsorganisationers certificering fra de kompetente myndigheders perspektiv. Den kompetente myndighed skal derfor oprette de relevante procedurer for ansøgning, udstedelse og bevarelse af gyldigheden af træningsorganisationers certifikater. Direktivet indeholdt ikke sådanne bestemmelser, men det foreslåede krav er nødvendigt, når direktivet skal omdannes til en gennemførelsesforordning. Dette krav, samt kravet om, at de kompetente myndigheder skal oprette procedurer for udstedelse af certifikater til luftfartstjenesteudøvere, vil blive strømlinet, når bestemmelserne i dette kapitel skal integreres i den horisontale struktur. Disse krav vil i den forbindelse blive en del af kravene til de kompetente myndigheders administrationssystemer.
76. I artikel 27, stk. 3, er der foretaget endnu en redaktionel ændring, idet "inspektion på stedet" er erstattet med "uanmeldte inspektioner". Ekspertene mente, at "inspektion på stedet" var tvetydigt, fordi det ikke er et almindeligt begreb i forbindelse med beskrivelser af kompetente myndigheders sikkerhedstilsyn. Endvidere bruges begreberne "inspektioner" og "uanmeldte inspektioner" i grundforordningen og dens gennemførelsesbestemmelser vedrørende myndighedskrav. På grundlag af agenturets vurdering menes det ikke, at den foreslåede ændring vil få nogen indvirkning på hverken de kompetente myndigheder eller træningsorganisationerne, da den kun præciserer hensigten med kravet. Endvidere er indholdet af "inspektioner på stedet" ikke defineret i direktivet, mens den generelle betydning af en inspektion kan findes i grundforordningen (f.eks. artikel 54).
77. Det bemærkes også, at artikel 27, stk. 5, om gensidig anerkendelse af certifikater, der er udstedt i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning, er overflødig som følge af grundforordningens artikel 11. I forbindelse med lovgivningsarbejde bør bestemmelser, som allerede er fastlagt i trin højere lovgivning, ikke gentages i en gennemførelsesforordning, hvorfor dette stykke bør udgå. Disse overvejelser opfylder

imidlertid ikke de kriterier, der er fastlagt i det begrænsede mandat, som agenturet har fået, til en "hasteprocedure".

78. Artikel 28 i den foreslåede forordning om **kvalificerede organer** er baseret på direktivets artikel 14, stk. 6. I henhold til grundforordningens artikel 13 kan den kompetente myndighed uddelegere enhver certificeringsopgave. På grundlag af indholdet i begrebet "certificering" i grundforordningen betragtes enhver tilsynsopgave vedrørende træningsorganisationer som en certificeringsopgave, da de er nødvendige for at opnå et certifikat eller for at holde certifikatet gyldigt. Derfor foreslås det, at den specifikke henvisning til den kompetente myndigheds bestemte opgave udgår. I henhold til grundforordningens artikel 13 kan den kompetente myndighed uddelegere enhver opgave, med undtagelse af udstedelse af certifikater og godkendelser (samt begrænsning, suspension og tilbagekaldelse af disse). Endvidere er henvisningen til artikel 3 i forordning (EF) nr. 550/2004 blevet erstattet af en henvisning til grundforordningens artikel 13, da denne er retsgrundlaget for denne gennemførelsesbestemmelse. Det er også vigtigt at fremhæve, at forordning (EF) nr. 1070/2009 har ændret artikel 3 i forordning (EF) nr. 550/2004 og har erstattet "anerkendte organisationer" med "kvalificerede enheder". I anden fase vil agenturet vurdere behovet for at bevare denne artikel under hensyntagen til, at dens bestemmelser allerede indgår i grundforordningen, og at stykket i princippet kunne udgå.
79. Artikel 29 om **gensidig anerkendelse af flyveledercertifikater** omsætter direktivets artikel 15. For det første skal det bemærkes, at bestemmelserne om gensidig anerkendelse af certifikater og godkendelser, der er udstedt i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning, er overflødige som følge af grundforordningens artikel 11. I forbindelse med lovgivningsarbejde bør bestemmelser, som allerede er fastlagt i trindhøjere lovgivning, ikke gentages i en gennemførelsesbestemmelse, hvorfor dette stykke bør udgå. Disse overvejelser opfylder imidlertid ikke de kriterier, der er fastlagt i det begrænsede mandat, som agenturet har fået, til en "hasteprocedure". På den anden side anlægger direktivet en mere restriktiv tilgang i forhold til gensidig anerkendelse end grundforordningen, da det giver medlemsstaterne mulighed for ikke at anerkende certifikater udstedt til flyveledere, som ikke er over 21 år. Som forklaret ovenfor er denne begrænsning ikke i overensstemmelse med principperne i grundforordningen og skaber retlige problemer, eftersom en gennemførelsesforordning ikke kan afvige fra trindhøjere lovgivning.
80. Agenturet foreslår nu to muligheder, der skal drøftes fra politisk hold, for at løse de vanskeligheder, der er opstået som følge af det modstridende mandat. Ved mulighed A, som beskrives i udkastet, består stk. 1 kun af én sætning og styrker princippet om gensidig anerkendelse uden yderligere begrænsninger. Mulighed B indeholder endnu en sætning og bevarer muligheden for, at medlemsstaterne kan afvise anerkendelse af flyveledere, som ikke ligger over aldersgrænsen på 21 år. For ikke at kompromittere princippet om gensidig anerkendelse er denne begrænsning formuleret lidt anderledes i forhold til direktivet og bestemmer, at flyveledere kun kan udøve deres privilegier i den medlemsstat, der har udstedt certifikatet, hvis de ikke er fyldt 21 år. Mulighed B i denne artikel kan kun vælges sammen med mulighed B i artikel 8, stk. 3, litra a), som handler om, hvorvidt det skal være tilladt at afvige fra aldersgrænsen.
81. Stk. 2, 3 og 4 i den foreslåede artikel 29 kopierer resten af direktivets artikel 15. Disse krav regulerer procedurerne i tilfælde, hvor en certifikatindehaver udøver privilegierne i et certifikat i en anden medlemsstat end den, som har udstedt certifikatet. Indholdet i disse stykker og den beskrevne procedure er ikke blevet ændret.

Kapitel 7 – Afsluttende bestemmelser

82. Som følge af ændringerne i den retlige form, tidspunkterne for og arten af medlemsstaternes forpligtelser omsættes visse bestemmelser ikke, da de er forældede. Det drejer sig f.eks. om artikel 14, stk. 7, om forelæggelse af en rapport om direktivets anvendelse hvert tredje år. Da direktivet allerede er ophævet og under hensyntagen til

denne forordnings forventede ikrafttræden, er det overflødigt at forelægge en rapport om direktivets anvendelse. På den anden side vil de standardinspektioner, som agenturet foretager på grundlag af denne gennemførelsesforordning, give Kommissionen de nødvendige oplysninger om anvendelsen af denne forordning.

83. Tilsvarende vurderes direktivets artikel 16 om tilpasning til de tekniske eller videnskabelige fremskridt at være overflødig på grund af det nye instruments retlige form. Med en forordning fra Kommissionen som gennemførelsesforordning skal enhver ændring af forordningen foretages gennem samme procedure for delegerede retsakter (tidligere: komitologi), hvorfor det ikke er nødvendigt at angive, at den finder anvendelse i bestemte bestemmelser.
84. I stedet foreslås der en ny **revisionsklausul** i artikel 30 med henblik på at sikre fuld opfyldelse af de væsentlige krav i grundforordningen. Agenturet foreslår, at det europæiske flyveledercertificeringssystem skal vurderes, hvilket skal munde ud i en udtalelse, der identificerer de nødvendige forbedringer og ændringer for at sikre fuld opfyldelse af de væsentlige krav. Denne udtalelse kan også indeholde mulige ændringsforslag til denne forordning. En sådan revisionsklausul er almindelig i den gennemførelsesforordning, der allerede er vedtaget på luftfartssikkerhedsområdet.
85. Direktivets artikel 17 om nedsættelse af et udvalg og den gældende procedure er ikke relevant i en gennemførelsesforordning, da denne forordning ikke uddelegerer opgaver til et lavere niveau, og det ansvarlige udvalg for spørgsmål vedrørende flyveledercertifikater er allerede bestemt i grundforordningens artikel 8c, stk. 10. Derfor er denne bestemmelse ikke blevet omsat.
86. Direktivets artikel 18 om sanktioner vurderes også at være unødvendig, da dette spørgsmål er reguleret i grundforordningens artikel 68.
87. Med hensyn til **overgangsordningerne** er der tilføjet to nye bestemmelser i artikel 31 om fortsat gyldighed af de nationale kategoripåtegninger, medlemsstaterne kan have udviklet i overensstemmelse med direktivets artikel 7, stk. 4, samt om medlemsstaternes mulighed for at begrænse udøvelsen af privilegierne i en enhedspåtegning, hvis certifikatindehaveren er under en bestemt alder, i henhold til direktivets artikel 10. Agenturet foreslår at give medlemsstater, som allerede anvender disse bestemmelser, ret til fortsat at anvende deres eksisterende nationale lovgivning i en overgangsperiode, indtil de fælles regler på dette område er udarbejdet og trådt i kraft. Med hensyn til de fælles regler i den anden fase skal det bemærkes, at ikke kun vedtagelsen, men også anvendelsen, vil kræve overgangs- og tilpasningsperioder for at sikre, at luftfartstjenestudøvere får mulighed for at tilpasse deres planer og politikker til de ændrede krav. Den klare fordel ved denne fremgangsmåde er, at den giver en jævn overgang, som det kræves i grundforordningen, uden at kompromittere det system, der er blevet oprettet, ved at give medlemsstaterne mulighed for fortsat at vedtage afvigelser fra hovedreglerne ud over den mulighed, der findes i grundforordningen. For at sikre en god informationsstrøm anmodes medlemsstaterne også om at underrette agenturet, når de bruger disse overgangsordninger.
88. Andre nye bestemmelser er medtaget i denne artikel for at afspejle de **overgangsordninger**, der er nødvendige **med hensyn til certifikater, kategorier, påtegninger, helbreds-godkendelser og træningsorganisationers certifikater**.
  - Bestemmelserne i artikel 31, stk. 4, opretholder de certifikater, kategorier, påtegninger, helbreds-godkendelser og træningsorganisationscertifikater, der er udstedt i henhold til national lovgivning i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i direktivet.
  - Bestemmelserne i artikel 31, stk. 5, har til formål at garantere, at de ansøgere, som allerede har ansøgt om certifikat, kategori, påtegning, helbreds-godkendelse eller træningsorganisationscertifikat, men som endnu ikke har fået det udstedt, påviser overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning, før certifikatet, kategorien, påtegningen eller godkendelsen er udstedt. Da de relevante krav ikke er

ændret væsentligt i forhold til kravene i direktivet, mener agenturet, at indvirkningen af denne bestemmelse er lav.

- Bestemmelserne i artikel 31, stk. 6 og 7, er nødvendige for træningsorganisationer, der har agenturet som kompetent myndighed (træningsorganisationer, hvis hovedaktivitetssted ligger uden for medlemsstaternes territorium). Bestemmelserne i artikel 31, stk. 6, garanterer kontinuiteten i den certificeringsproces, som den eller de kompetente myndigheder i medlemsstaten eller medlemsstaterne allerede har iværksat, og sikrer en jævn overgang for disse ansøgere. Bestemmelserne i artikel 31, stk. 7, skal sikre overdragelsen af tilsynsaktiviteterne fra myndigheden eller myndighederne i medlemsstaten eller medlemsstaterne til agenturet seks måneder efter denne forordnings ikrafttræden. Agenturet mener, at seks måneder vil være tilstrækkelig tid til at forberede sig til at overtage de opgaver, lovgiveren uddelegerer i grundforordningen (se artikel 22b).

89. Direktivets artikel 20 om omsættelse finder ikke anvendelse nu, hvor den retlige form er ændret. Derfor er denne bestemmelse ikke blevet omsat. Efter forordningens ikrafttræden er den bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i alle medlemsstater.

90. Med hensyn til forordningens **ikrafttræden** foreslår agenturet at benytte standarden, hvilket vil sige tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende. Dette er også i overensstemmelse med medlemsstaternes nylige anmodning om, at gennemførelsen af den såkaldte SES II-pakke fremskyndes.

Bilag

91. Bilag I, som indeholder **specifikationer for certifikaterne** er ikke blevet ændret, med undtagelse af mindre redaktionelle opdateringer.

92. Bilag II, som fastlægger **uddannelseskra**v, indeholder den opdaterede henvisning til den seneste version af Eurocontrols "Specifikationer for Fælles Kernemoduler og Grunduddannelse for Flyveledere" af 21. oktober 2008, hvilket betragtes som en nødvendig teknisk opdatering. Endvidere er kravet om at uddanne flyveledere i sikkerhed, sikring og krisestyring, som stammer fra direktivets artikel 4, stk. 8, efter eksperternes forslag føjet til både kravene til flyvelederes uddannelse ved en enhed i del B og til flyvelederes vedligeholdelsesuddannelse i del C, med henblik på at sikre, at flyveledere har den rette uddannelse, især i lokal sikring og krisestyring, samt naturligvis sikkerhed.

93. Eftersom de beskrivende dele af bilag III blev flyttet til artikel 12 om sprogpåtegning, indeholder dette bilag nu kun tabellen med **bedømmelsesskalaen vedrørende sprogfærdigheder**.

94. Bilag IV er også blevet strømlinet ved at indsætte de beskrivende elementer i de relevante artikler. Derfor indeholder det kun det tidligere stk. 2 om **specifikationer for træningsorganisationers certifikater**.

IV. Konsekvensvurdering af lovgivning

95. Formålet med en konsekvensvurdering af lovgivning er at vurdere konsekvenserne af visse regler og krav, der skal udarbejdes. I dette tilfælde omfatter dette indførelsen af krav vedrørende udstedelse af certifikater til flyveledere. Vurderingen vil dermed skulle støtte beslutningsprocessen om gennemførelsen af den ændrede grundforordning.

96. Formålet med og metoden for en konsekvensvurdering er forklaret i flere tilknyttede dokumenter, f.eks. konsekvensvurderingen om udvidelse af EASA-systemet til at omfatte regulering af lufttrafikstyring og luftfartstjenester (ATM/ANS)⁹.

---

⁹ http://www.easa.europa.eu/ws_prod/r/doc/opinions/Translations/01_2008/Attachment%20%20-%20RIA.pdf

97. Gennemførelsen af grundforordningen med hensyn til flyveledercertifikater kræver nu to faser. Den første fase ("hasteprocedure") sigter mod at overføre det eksisterende direktiv uden væsentlige ændringer med hensyn til de indholdsmæssige krav, hvilket er i overensstemmelse med Kommissionens instruktioner og de beslutninger, der er truffet i Udvalget for Det Fælles Europæiske Luftrum.
98. Denne udtalelse indeholder nogle forslag til gennemførelsesforanstaltninger, der er blevet overført fra direktiv 2006/23/EF. Der er ingen indholdsmæssige ændringer til direktivet, som ville begrunde en yderligere analyse i form af en konsekvensvurdering, hvilket betyder, at de mindre ændringer, der er kategoriseret og forklaret ovenfor, ikke ville indebære andre alternativer eller muligheder, som ville begrunde yderligere undersøgelser. Derfor er der i denne fase ikke udført nogen specifik konsekvensvurdering.

Selv om det kan konkluderes, at der ikke er nogen umiddelbare risici på lufttrafikstyringsområdet, er der stadig mange aspekter, der skal overvejes. Tilsynet, overvågningen og håndhævelsen fungerer fortsat ikke godt, og der er fortsat ikke ensartethed i gennemførelsen af sikkerhedsforanstaltninger for lufttrafikstyring/luftfartstjenester. Konsekvensvurderingen om udvidelse af EASA-systemet til at omfatte regulering af lufttrafikstyring og luftfartstjenester (ATM/ANS)¹⁰ konkluderede allerede dette, og denne analyse bekræfter, at det er nødvendigt at handle. Selv om det er sikkert i det europæiske luftrum, er det klart, at der stadig er nogen aspekter, der skal overvejes. Det drejer sig navnlig om målet om klar regulering

99. og ensartet tilsyn. Dette vil blive vurderet og behandlet yderligere i den anden fase af gennemførelsen.

V. Konklusioner

100. Agenturet har udarbejdet denne udtalelse som svar på anmodningen fra Kommissionen og Udvalget for Det Fælles Europæiske Luftrum om at gennemføre udvidelsen af EASA-systemet til at omfatte lufttrafikstyring/luftfartstjenester i den første fase gennem en såkaldt "hasteprocedure". I den forbindelse har agenturet taget stilling til de yderligere oplysninger, det har modtaget fra Kommissionen, Udvalget for Det Fælles Europæiske Luftrum og EASA's bestyrelse samt fra alle involverede aktører.

101. Agenturet er overbevist om, at denne "hasteprocedure" vil give fordele i sikkerhedsreguleringen, såsom:

- Det, at en forordning fra Kommissionen har umiddelbar gyldighed, betyder, at den mere effektivt kan opnå et højt og ensartet sikkerhedsniveau i forhold til et direktiv, som medlemsstaterne gennemfører på forskellige og varierende niveauer og måder.
- Et certificeringssystem med umiddelbart gældende regler vil fremme etableringen af de funktionelle luftrumsblokke.
- Agenturet kan udarbejde acceptable midler til påvisning af overholdelse og certificeringsspecifikationer, som vil lette overholdelsen af reglerne og sikre den nødvendige proportionalitet og subsidiaritet. Dette omfatter også brugen af bedste praksis i branchen.
- De nye regler skaber retsgrundlaget for standardinspektioner, som har til formål at skabe sikker og ensrettet anvendelse af fælles regler samt bistå myndighederne med deres sikkerhedstilsyn.
- Agenturet vil være den kompetente myndighed i forhold til de opgaver, det har fået tildelt i henhold til lovgivningen, for tværeuropæiske luftfartstjenesteudøvere og

---

¹⁰ http://www.easa.europa.eu/ws_prod/r/doc/opinions/Translations/01_2008/Attachment%20%20-%20RIA.pdf.

luftfartstjenesteudøvere uden for EU samt for ikke-europæiske ATCO-træningsorganisationer.

- Andre elementer i det europæiske luftfartssikkerhedssystem – såsom internationale samarbejdsaftaler samt håndhævelsesforanstaltninger i grundforordningen – ville også finde anvendelse på dette område.
- Agenturet kan bidrage gennem forskellige lovgivningsmæssige foranstaltninger til gennemførelsen af SES II, herunder især gennem støtte til de funktionelle luftrumsblokke, gennemførelse af ICAO's standarder og anbefalede praksis, sikkerhedstilsyn med lufttrafikstyringsnetværkets administrationsfunktioner og støtte til gennemførelsen af SESAR-programmet.

102. Agenturet anbefaler, at Kommissionen indleder gennemførelsesprocessen for vedtagelse af den nye forordning om certificering og helbreds-godkendelse af flyveledere på grundlag af denne udtalelse.

Köln, den 28. maj 2010

P. GOUDOU

Administrerende direktør